

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารได้เป็นจุดมุ่งหมายที่ครูสอนภาษาต่างประเทศทั่วโลกยอมรับ¹ การที่จะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวย่อมต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอันเป็นทักษะในการแสดงออกซึ่งภาษา ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นี้ การอ่านนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งเพราะมีบทบาทต่อการสื่อสารมากที่สุดในปัจจุบัน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการแสวงหาความรู้ ทำให้เกิดความคิดได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาช่วยพัฒนาความเข้าใจสังคม ความเข้าใจสังคมย่อมช่วยในการแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านยังช่วยสร้างคุณค่าให้แก่สมองมนุษย์สามารถเรียนรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกอย่างกว้างขวางจากการอ่าน การอ่านเป็นสื่อสัมพันธ์ที่กระชับมนุษย์ทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ตลอดจนบุคคลจากอาชีพอื่น ๆ ต่างเล็งเห็นคุณค่าของการอ่าน สิ่งนี้จะสังเกตได้จากบทความและการวิจัยทางการอ่านที่กำลังทวีจำนวนมากขึ้นทุกที หนังสือเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาของทุกภาษาเว้นไม่ได้เลยที่จะกล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน และจะกล่าวถึงการอ่านกันมากกว่าทักษะอื่น ๆ ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ดังกล่าว แมรี ฟิโนเชียโร² (Mary Finocchiaro) ได้ให้อัตราส่วนในการสอนทักษะทั้ง 4 ทางภาษาไว้ดังนี้

¹Wilga M. Rivers, Teaching Foreign - Language Skills

(Chicago: The University of Chicago Press, 1968), p. 135.

²Mary Finocchiaro, English as a Second Language from

Theory to Practice (New York: Simon and Schuster, 1964), pp. 41-46.

ระดับที่ 1	การฟัง 40%	การอ่าน 15%
	การพูด 40%	การเขียน 5%
ระดับที่ 2	การฟังและการพูด 40%	การอ่าน 40%
		การเขียน 20%
ระดับที่ 3	การฟังและการพูด 40%	การอ่าน 40%
		การเขียน 20%

เนลสัน บรูคส์³ (Nelson Brooks) ได้แสดงความคิดเห็นในการสอนทักษะทั้ง 4 ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาว่า ในขั้นต้น (beginning level) ควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนประมาณ 20% ในขั้นกลาง (intermediate level) ควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนประมาณ 60%

จากอัตราส่วนการสอนทักษะทั้ง 4 ดังกล่าว จะเห็นได้ว่ายิ่งระดับสูงขึ้นเท่าไร การฝึกทักษะการอ่านยิ่งเพิ่มมากขึ้น แสดงว่าเมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้น ความต้องการและความจำเป็นในการอ่านยิ่งเพิ่มความสำคัญมากขึ้น

ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือการอ่านเอาเรื่องเป็นจุดมุ่งหมายพื้นฐานของการอ่านทุกชนิด⁴ ชาวอด แพร์ทกูด⁵ ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจว่า ความเข้าใจคือการพยายามแปลงรูปร่างสิ่งที่แปลกและใหม่ที่มีมองเห็นแล้วแต่ยังไม่รูเรื่องให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีโครงสร้างขนานกับของเดิมและขนานกับสิ่งที่ตนเองเคยรู้จักและเคยจำมาแล้ว จากนั้นก็พยายามแปลความหมายของสิ่งใหม่นั้น ความเข้าใจเป็นความสามารถในการคิดแปลง แปล และย่นย่อรวมกัน

³Nelson Brooks, Language and Language Learning (New York : Harcourt, Brace, and World, 1960), p. 164.

⁴Miles A. Tinker, Teaching Elementary Reading (New York : Appleton - Century - Crofts, 1952), p.15.

⁵ชาวอด แพร์ทกูด, เทคนิคการวัดผล (พระนคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2506), หน้า 227.

ในการฝึกความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือฝึกการอ่านเอาเรื่อง ครูผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบที่สำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านเอาเรื่อง แมรี ฟิโนเชียโร⁶

Finocchiaro) ได้รวบรวมองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเอาเรื่องซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านได้วิเคราะห์ไว้ว่าจะเป็นสิ่งช่วยนักเรียนใหม่มีความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง องค์ประกอบดังกล่าวได้แก่

1. ความสามารถในการหาใจความสำคัญหรือจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน
2. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่อง

ที่อ่าน

3. ความสามารถรวบรวมลำดับความคิด และทำนายสิ่งที่จะปรากฏต่อไปได้
4. ความสามารถในการสรุปสิ่งที่อ่านได้

แมรี ฟิโนเชียโร⁷ (Mary Finocchiaro) ยังได้กล่าวถึงการฝึกหัดที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการอ่าน การฝึกหัดนี้ประกอบด้วย

1. การฝึกให้นักเรียนตอบคำถามชี้เฉพาะ (definite questions)

ซึ่งขึ้นต้นด้วย who, what, when, where ฯลฯ

2. การฝึกให้นักเรียนสามารถทำตามคำสั่งที่จำเพาะเจาะจงได้ เช่น การให้หาคำหรือประโยคซึ่งบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เป็นต้น

3. การฝึกให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องหรือข้อความ

4. การฝึกให้นักเรียนแสดงลำดับของความคิด เช่น การให้เรียงเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

⁶Mary Finocchiaro, Teaching English as a Second Language (Revised and enlarged; New York: Harper & Row, Publishers, 1958), p. 149.

⁷loc. cit.

เดวิส⁸ (Davis) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านเอาเรื่อง
พวกรองประกอบ 9 อย่างต่อไปนี้ เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านเอาเรื่อง

1. ความรู้ในเรื่องศัพท์
 2. ความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการหาความหมายและรวบรวม
ความหมายของใจความหลาย ๆ ใจความเข้าด้วยกัน
 3. ความสามารถในการค้นหาข้อความที่ผู้เขียนแสดงสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง
อย่างกระจ่างแจ้งเพื่อเป็นประโยชน์ในการรวบรวมความคิดของเรื่องที่อ่าน
 4. ความสามารถในการแสดงความมุ่งหมาย ความสนใจหรือความคิดของผู้เขียน
 5. ความสามารถที่จะหาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยจากเนื้อความ (context)
หรือสามารถตัดสินใจว่าในบรรดาความหมายหลาย ๆ อย่างของคำนั้น ความหมายใดจะ
เหมาะสมกับคำนั้นในเนื้อความนั้น
 6. ความสามารถในการรวบรวมเนื้อความย่อย ๆ ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
 7. ความสามารถในการติดตามวิธีดำเนินเรื่องของเรื่องราวที่อ่าน และสามารถ
คาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนและภายหลังเรื่องที่อ่านได้
 8. ความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนต่าง ๆ
 9. ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
- จากองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านเอาเรื่องทั้งที่ แมรี พินเชอร์ และ เดวิส
กล่าวไว้ จะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนจะสามารถมีทักษะในการอ่านเอาเรื่องนั้นจะต้องประกอบ
ด้วยความสามารถในองค์ประกอบหลายอย่าง แต่ละองค์ประกอบหากจะคิดเวลาดำเนินการฝึก

⁸Davis, "The Apprehension and Interpretation of Meaning"
Encyclopedia of Educational Research, (New York: The Macmillan
Company, 1960), p. 1110.

ก็กินเวลาไม่ใช่น้อย ดังนั้นการฝึกการอ่านเอาเรื่องจึงน่าจะเป็นปัญหาที่ตั้ง บาบารา ลี เดิร์น สตุคท์ (Babara Lee Dern Stoodt) กล่าวไว้ว่า

Reading comprehension is chief among the reading problems that educators and researchers must solve.⁹

ปกติการเรียนภาษาแม่แตกต่างจากภาษาของเจ้าของภาษาเองก็เป็นปัญหาอยู่แล้ว การเรียนภาษาต่างประเทศก็เป็นที่ยอมรับว่ายังมีปัญหามากขึ้น การอ่านเอาเรื่องดังที่สตุคท์กล่าวว่าเป็นปัญหาข้างต้นเมื่อต้องมาอ่านเรื่องที่เป็นภาษาต่างประเทศก็ยิ่งเป็นปัญหาขึ้นอีก ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเป็นปัญหาเพียงไรสำหรับนักเรียนไทย วิดกา เอ็ม ริฟเวอส์¹⁰ (Wilga M. Rivers) ได้แสดงความคิดวาทที่สอนภาษาต่างประเทศมักจะคิดว่า การที่นักเรียนได้ทักษะการอ่านจากภาษาของตนแล้วจะไม่ประสบปัญหาการอ่านภาษาต่างประเทศ ความคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผิด ต้องระลึกว่าการฝึกฝนการอ่านในภาษาของตนเองช่วยในการอ่านภาษาต่างประเทศได้น้อยมาก เพราะสัญลักษณ์ คำและข้อความทั้งหลายที่นักเรียนพบในการอ่านภาษาของตนเองเป็นสิ่งที่เขาคุ้นเคยอยู่แล้ว แต่ในภาษาต่างประเทศนั้นนักเรียนมิได้เคยชินมาก่อน

เนลสัน บรูกส์¹¹ (Nelson Brooks) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกับ วิดกา เอ็ม ริฟเวอส์ เขาเห็นว่าในการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ ควรได้ฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษานั้นโดยตรงโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับภาษาของตน ดังนั้นการฝึกฝนเนื้อหาแต่ละส่วนของภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง ต้องฝึกฝนเฉพาะเพื่อการเรียนภาษานั้น ๆ

⁹Babara Lee Dern Stoodt, "The Relationship between Understanding Grammatical Conjunctions and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International, 31 (March, 1971), p.4635-A.

¹⁰Wilga M. Rivers, op. cit., p. 216.

¹¹Nelson Brooks, op.cit., pp. 170-171.

จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมา ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนอ่านเอาเรื่อง ภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่อีกมาก และเห็นด้วยกับปัญหาต่าง ๆ ในการสอน ตลอดจนองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเอาเรื่อง ที่นักภาษาศาสตร์กล่าวไว้ แต่องค์ประกอบ ใหญ่ ๆ ที่ผู้วิจัยคิดว่าเป็นหลักใหญ่ที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ที่ดีได้ คือ ใช้ความคิด ใช้ปัญญาในการอ่าน อันเป็นมูลฐานที่ครูสามารถปรับปรุงได้โดย ไม่นานนัก คือ

1. การเลือกข้อความในการอ่าน (reading passage) ที่ถูกต้อง
2. การสร้างคำถามที่ถูกต้อง ช่วยกระตุ้นความคิดของผู้อ่าน

การเลือกข้อความในการอ่านที่ถูกต้องหมายถึงการเลือกข้อความที่เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถและมีคุณค่าส่งเสริมให้เกิดสติปัญญา เอ.วี.พี. เอลเลียต¹²

(A.V.P. Elliott) ให้ความเห็นว่า หากในข้อความที่นำมาให้นักเรียนฝึกอ่านมีคำศัพท์ หรือโครงสร้างที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย ไม่ควรเสียเวลาการสอนสิ่งเหล่านี้เมื่อฝึกอ่านอีก ควรได้สอนมาก่อนหรือฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นหาความหมายจากเนื้อความได้

แฮร์ริส¹³ (Harris) กล่าวถึงการเลือกข้อความที่ดีมาทดสอบว่า ควรพิจารณาถึง สิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความยาว (length) ข้อความควรจะสั้น มีเนื้อหาน้อยที่จะถาม คำถามได้ประมาณ 6-7 ข้อ ความยาวที่พอเหมาะของข้อความคือระหว่าง 100-250 คำ
2. เนื้อหา (subject matter) ไม่ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนรู้จักทั่วไปอยู่แล้ว เพราะนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องอ่านเนื้อหาจากข้อความมากนัก

¹²A.V.P. Elliott, "The Reading Lesson," Teaching English as a Second Language, (New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1972), p. 284.

¹³David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1969), pp. 60-63.

3. แบบของเนื้อหา (style and treatment of subject) เนื้อหาไม่ควรกระเจาเกินไปจนนักเรียนอ่านแล้วเข้าใจทันที เพราะนักเรียนจะไม่ได้ใช้ความพยายามมากนักในการที่จะเข้าใจหรือตอบคำถาม

การสร้างคำถามที่ถูกต้องจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างให้นักเรียนรู้จักใช้ปัญญา รู้จักคิด เอ็ดนา เอ็ม. ฮอรัคส์ และ เกรซ แอล. แซคเค็ท (Edna M. Horrocks and Grace L. Sackett) โลกกล่าวถึงความสำคัญของคำถามไว้ว่า

Questioning is an art. The ability to direct a pupil's thought processes by questioning, thereby stimulating creative and critical thinking, is a teaching skill. Good questions are basic to good teaching in any area. ¹⁴

นักภาษาศาสตร์ทั้งสองคนนี้ยังมีความเห็นว่าควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า "Discuss - - -", "What about - - -" เพราะจะทำให้เกิดความสับสนในการอ่าน และสร้างนิสัยในการอ่านที่สับสน ควรหลีกเลี่ยงคำถามประเภทที่ให้ตอบเพียง Yes หรือ No เพราะถ้างั้นจะไม่ช่วยพัฒนาความคิด คำถามควรถามถึงเหตุผล เช่นคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า Prove, Describe, How, What, Why, What is your opinion of - - - คำถามเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนพัฒนานิสัยในการอ่านที่ดี ครูจึงต้องมีทักษะที่ดีในการตั้งคำถาม และบางครั้งครูอาจต้องแฉงคำถามเสริมหรือเปลี่ยนแปลงคำถามที่นักเรียนฝึกการอ่านเอาเรื่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทักษะที่ดีในการอ่าน

ผู้วิจัยมีความสนใจในการสอนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษมาก และมีความเห็นว่าคำถามที่นักเรียนฝึกในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังเป็นการถามในการวัดความจำ

¹⁴Edna M. Horrocks, and Grace L. Sackett. "Developing Basic Skills in Reading," Teacher's Encyclopedia (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, Inc., 1966), p.502.

จากเรื่องทีอ่านอยู่มาก นักเรียนจึงไม่ได้ถูกกระตุ้นให้คิดเท่าที่ควร ทำให้ไม่ได้ฝึกคุณภาพของสมอง นักเรียนก็ไม่เกิดทักษะในการอ่านเอาเรื่อง จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมา ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนยังอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษไม่ใคร่ดีนัก ทั้งที่ทักษะนี้เป็นสิ่งสำคัญทั้งในด้านประโยชน์ในชีวิตประจำวันและด้านคะแนนโดยตรงของนักเรียนซึ่งจะเห็นได้จากข้อสอบภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ฉบับที่มีการทดสอบทักษะการอ่านเอาเรื่องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของข้อสอบทั้งหมด การที่จะพัฒนาให้การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น ย่อมอยู่ที่การฝึกอันถูกต้องซึ่งอยู่ที่การเลือกเนื้อเรื่องทีอ่านและการตั้งคำถามในการฝึกเป็นประเด็นสำคัญ ดร. ชวาล แพทย์กุล¹⁵ ได้กล่าวถึงการฝึกอ่านเอาเรื่องโดยวิธีการอ่านเอาเรื่องควยคำถาม 3 ประเภทซึ่งได้แก่ คำถามประเภทแปลความ คำถามประเภทตีความ และคำถามประเภทขยายความ คำถามทั้ง 3 ประเภทนี้ก่อให้เกิดการใช้ความคิดและปัญญา การอ่านเนื้อหาของคำถามทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวเมื่อนำมาสรุปเป็นใจความ มีสาระสำคัญ ดังนี้

การแปลความ (Paraphrasing) คือการแปลงคำ วลี และประโยคให้เป็นคำ วลี และประโยคอีกแบบหนึ่งซึ่งยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้อย่างครบถ้วน

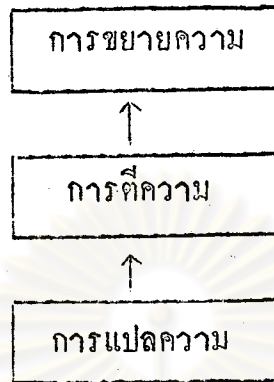
การตีความ (Interpretation) คือการคาดคะเนความหมายที่ผู้เขียนแสดงไว้ว่าเขาหมายความว่าอย่างไร

การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ มีจินตนาการที่มีเหตุผล สามารถประเมิน คาดคะเนเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นก่อน เกิดขึ้นระหว่างนั้นหรือภายหลังเรื่องราวทีอ่านได้ อนุมานได้ว่าผู้อ่านจะเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกอย่างไร

การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความ ต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ แสดงว่าพฤติกรรมการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบนี้เป็นพื้นฐาน

¹⁵ชวาล แพทย์กุล, เรื่องเดิม, หน้า 228-246.

ซึ่งกันและกันดังนี้

การสอนอ่านเอาเรื่องโดยใช้คำถามทั้ง 3 แบบนี้ย่อมเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความคิดอย่างมาก สมควรที่จะนำมาฝึกในการสอนอ่านเอาเรื่อง ในเมื่อสภาพคำถามที่ใช้ในการฝึกอ่านเอาเรื่องของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษยังเป็นการถามในแง่การวัดความจำเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องทั้งสามแบบดังกล่าวของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ และยังมีแรงบันดาลใจมากขึ้นเมื่อได้อ่านวิทยานิพนธ์ของ สมพิศ ชังชมแก้ว¹⁶ ที่วัดความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านในคำภาษาไทยของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้คำถามแบบแปลความ ตีความ และขยายความ ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อได้ทราบระดับการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบดังกล่าวของนักเรียนแล้ว จะเป็นแนวทางให้ครูได้ตระหนักถึงระดับการอ่านเอาเรื่องของนักเรียน และจัดการแก้ไขให้พัฒนาขึ้นไป อันจะเป็นประโยชน์ให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อนึ่งผู้วิจัยได้เลือกศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ เพราะทำการสอนนักเรียนระดับนี้เป็นส่วนใหญ่ จะได้นำผลจากการวิจัยไปปรับปรุงการเรียน

¹⁶สมพิศ ชังชมแก้ว, "ความสามารถในการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สองของวิทยาลัยครูท่าแห่งในนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาศึกษาศาสตร์ ธรรมศาสตร์, 2515.)

การสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ต้องการศึกษาความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ในค่านแปลความ (Paraphrasing) ที่ความ (Interpretation) และขยายความ (Extrapolation)

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516 ทั้งในค่านแปลความ ที่ความ และขยายความ
2. เพื่อศึกษาว่าความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษทั้งสามแบบดังกล่าวของนักเรียนจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่าปัจจัยต่อไปนี้ คือ เพศ อายุ และสัมฤทธิผลทางการเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่า ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้ คือ

1. จะทำให้ทราบระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ในค่านแปลความ ที่ความ และขยายความ อันจะเป็นแนวทางแก่ผู้ทำการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษในระดับนี้ที่จะปรับปรุงการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. จะเป็นแนวทางใหญ่แต่งแบบเรียนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษไต่ทราบระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ให้สร้างบทเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จะทำให้ทราบว่ปัจจัยต่อไปนี้คือ เพศ อายุ และสัมฤทธิผลทางการเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการวางโครงการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษในระดับนี้ต่อไป

4. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้อาจเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือในระดับการศึกษาอื่น ๆ และอาจเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพแก่นักเรียนต่อไป

5. ความคิดเห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษจะเป็นแนวทางประกอบในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของนักเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ตัวอย่างประชากรที่นำมาวิจัยครั้งนี้สุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนสุดท้ายของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2516

2. โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนชาย 3 โรงเรียน โรงเรียนหญิง 3 โรงเรียน และสหศึกษา 2 โรงเรียน

3. การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงปัญหาหรือสาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันในการเรียนภาษาอังกฤษ เว้นแต่ปัจจัยที่กล่าวไว้ในความมุ่งหมายเฉพาะ (ขอ 3)

4. ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ

4.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ และสัมฤทธิผลในการเรียน
หมวดวิชาภาษาอังกฤษ

4.2 ตัวแปรตาม คือความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

5. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ
มุ่งที่จะสอบถามเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ เท่านั้น

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating
scale) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ในการทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบ
ทดสอบขึ้นเอง 3 ชุดคือ

6.1 แบบทดสอบอ่านเอาเรื่องแบบแปลความ 20 ข้อ ให้เวลานักเรียน
ทำ 40 นาที

6.2 แบบทดสอบอ่านเอาเรื่องแบบตีความ 20 ข้อ ให้เวลานักเรียน
ทำ 40 นาที

6.3 แบบทดสอบอ่านเอาเรื่องแบบขยายความ 20 ข้อ ให้เวลานักเรียน
ทำ 40 นาที

แบบทดสอบทั้ง 3 แบบนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple choice)
การสร้างแบบทดสอบคำนึงถึงความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างและเนื้อเรื่องให้เหมาะสม
กับความสามารถและความสนใจของนักเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. คาดว่าความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์จากกลุ่มตัวอย่างในค่านแปลความ ตีความ และขยายความ
สัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งเมื่อรวมและแยกกลุ่มชาย กลุ่มหญิง

2. คาดว่านักเรียนที่ไคคะแนนจากการทดสอบของผู้วิจัยสูงเป็นผู้มีสัมฤทธิผล
การเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า

3. คาดว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษโดย

เฉลี่ยรวมทั้ง 3 แบบสูงกว่านักเรียนชาย การที่ตั้งสมมุติฐานเช่นนี้เนื่องจาก เคนเนท เอ็ม พลาสเลย์¹⁷ (Kenneth M. Parsley) ได้กล่าวว่า ลินคอล์น (Lincoln) ได้ทำการวิจัยและค้นพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย

4. คาดว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันจะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องต่างกันด้วย การที่ตั้งสมมุติฐานเช่นนี้เนื่องจาก สมพิศ ชังชมแก้ว¹⁸ ได้ทำการวิจัยและค้นพบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันจะมีความสามารถในการอ่านต่างกันด้วย

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่ได้ผลสมบูรณ์เท่าที่ควรเนื่องจาก

1. ระยะเวลาที่ทำการทดสอบไม่คอยสะดวกสำหรับผู้ทดสอบ ทั้งนี้เพราะเป็นระยะเวลาที่ใกล้การสอบไล่ของนักเรียน บางโรงเรียนยังสอนไม่ทัน นักเรียนต้องเร่งเรียน การไปทดสอบในช่วงนี้อาจทำให้เด็กเรียนไม่สนใจทำแบบทดสอบเท่าที่ควร ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่ตรงกับความสามารถที่แท้จริง

2. การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ตัวอย่างประชากรจำนวน 300 คนจาก 8 โรงเรียน ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนโรงเรียนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานครแล้ว จำนวนประชากรดังกล่าวยังมีจำนวนน้อยเกินไป อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง

3. ผู้วิจัยไม่อาจทำการทดสอบนักเรียนทั้งหมดได้พร้อมกัน เพราะเวลาและกำลังคนที่จะไปคุมสอบไม่อำนวย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁷Kenneth M. Parsley, "Are there Really Sex Differences in Achievement?" Journal of Educational Research, No. 57 (December, 1963), pp. 210-212.

¹⁸สมพิศ ชังชมแก้ว, เรื่องเดิม.

4. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างอาจไม่ครอบคลุมปัญหาหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องทั้งหมด ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการศึกษาเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ๆ เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เป็นลำดับขั้นดังนี้

ก. คานแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและดำเนินการสร้างแบบสอบถามเป็น 2 แบบ คือ แบบประเมินค่าและแบบเลือกตอบ
2. ทดลองใช้แบบสอบถาม
3. ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อนำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป
4. สรุปผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างประชากรและเสนอแนะ

ข. คานแบบทดสอบ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ดร. ชาวาด แพร์ทกุล¹⁹ และหนังสือของ เบนจามิน เอส. บลูม²⁰ (Benjamin S. Bloom) เพื่อทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ถึงการสร้างแบบทดสอบทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว

2. ปรีกษาอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะของเนื้อหาแบบทดสอบทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาจากหนังสือทั้ง 2 เล่มดังกล่าวในข้อ 1 อย่างกระจ่างแจ้ง

¹⁹ชาวาด แพร์ทกุล, เรื่องเดิม.

²⁰Benjamin S. Bloom, and Others (comp.), Taxonomy of Educational Objectives (New York : David McKay Company, Inc., 1956), pp. 89-119.

3. ศึกษาหลักสูตร ประมวลการสอน ตลอดจนแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ใน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ เพื่อรู้ระดับความยากง่ายของศัพท์ โครงสร้าง
และเนื้อเรื่องของแบบฝึกหัดอ่านเอาเรื่อง เพื่อนำมาประกอบการสร้างแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ

4. ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่าน
เอาเรื่องภาษาอังกฤษ

5. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 แบบ

6. เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองสอบครั้งแรก 005149

7. ทำการทดลองสอบครั้งแรกและปรับปรุงให้แบบทดสอบมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

8. เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองสอบครั้งที่สอง

9. ทำการทดลองสอบครั้งที่สองเพื่อสำรวจความมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ของ
แบบทดสอบ

10. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงหลังจากการทดลองสอบครั้งที่สองแล้วมาวัดความ
สามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน

11. นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบตามที่ใดตั้งวัตถุประสงค์ไว้

12. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

ขอตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ

1. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือได้ แบบทดสอบแต่ละแบบ
มีเนื้อหาถูกต้องตามลักษณะของแบบทดสอบนั้น ๆ ใช้วัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ในด้านแปลความ ตีความ
และขยายความได้จริง

2. แบบทดสอบแต่ละแบบมีความยากง่ายพอ ๆ กันในด้านคำศัพท์ โครงสร้าง
ทางไวยากรณ์ และเนื้อเรื่อง

3. คะแนนจากแบบทดสอบแต่ละแบบสามารถวัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนในแบบนั้น ๆ ได้จริง

4. การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง โดยตลอด

5. ผู้วิจัยถือว่าคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษจากการสอบกลางปีของนักเรียนแต่ละคนเชื่อถือได้

6. ผู้วิจัยถือว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาครอบคลุมตามที่ผู้วิจัยประสงค์จะถามนักเรียน

7. ผู้วิจัยถือว่า คำว่า "ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ" และ "การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ" ที่ผู้วิจัยใช้ เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันทุกประการ คำจำกัดความ

1. ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถที่จะอ่านข้อความจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ และมีความเข้าใจสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

2. แบบทดสอบ หมายถึงแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีอยู่ 3 แบบคือ

2.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 หมายถึงแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบแปลความ

2.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 หมายถึงแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบตีความ

2.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 หมายถึงแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบขยายความ

3. แบบสอบถาม หมายถึงแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

4. นักเรียนชายหญิง หมายถึงนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2516 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

5. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำได้ในหมวดภาษาอังกฤษในการสอบกลางปี

6. คำว่า "มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน" หมายถึงความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบแปลความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบตีความ ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบตีความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบขยายความ และความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบแปลความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบขยายความ สัมพันธ์กันทั้งหมดเช่นนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย